

Aan: Adviescommissie 'Experiment Gesloten Coffeeshopketen'
P/a Andersson Elffers Felix
Postbus 85198
3508 AD Utrecht

Datum: 24 april 2018

Van: Stichting VOC
Lodewijk Napoleonplein 14
5616 BA Eindhoven

Betreft: Inbreng rondetafelgesprek 'consumentenperspectief' 9 mei 2018

Geachte commissie,

Het VOC is van mening, betreffende de doelstelling van het experiment:

Uit alle ruis om het experiment (zowel politiek als in de media) blijkt het accent te worden gelegd op óf en niet op hóe gereguleerd gaat worden. Daarmee wordt voorbij gegaan aan twee belangrijke gegevens. In het regeerakkoord zijn de formerende partijen overeengekomen de tussen hen verschillende opvattingen in een compromis onder te brengen, inhoudende dat de problematiek in een bij wet te regelen experiment zou worden ondergebracht. Een opmerkelijk besluit omdat hiermee impliciet is besloten dat het in de Tweede Kamer op 21 februari 2017 met meerderheid aangenomen wetsvoorstel van Vera Bergkamp over regulering van de achterdeur vooralsnog niet ter behandeling doorgeleid zal worden naar de Eerste Kamer.

Dit terwijl de meerderheid der voorstemmers aanzienlijk groter was dan in de uiteindelijke stemming naar voren kwam. Immers de toenmalige en huidige regeringspartij VVD gaf in een toelichting op het stemgedrag te kennen in principe eveneens voor regulering van de achterdeur te zijn. Het eigen uitgangspunt hierbij, een "slimme regulering", herkende deze partij echter niet voldoende in het voorliggende wetsvoorstel. Maar deze stellingname zou ongetwijfeld doorgewerkt hebben in een logisch volgende behandeling in de Eerste Kamer.

Een tweede argument dat het experiment niet, zoals nu althans de schijn gewekt wordt, dient te constateren óf maar hóe er gereguleerd moet worden is gelegen in de internationale ontwikkelingen in de benadering van cannabis. De bezwerende mantra dat regulering -laat staan legalisering- onmogelijk zou zijn op grond van internationale verdragen (een ook nu steeds weer opduikend argument) houdt geen stand nu diverse verdragslanden, onder andere Canada en een toenemend aantal staten in de VS, een ruimere en bevrijdende interpretatie te hebben gevonden van de verondersteld dwingende regels in deze verdragen.

Het VOC heeft voorts, voor haar onoverkomelijke, bezwaren tegen de in de voorgenomen wetgeving tot stand komende insnoerende inkadering van het experiment.

1. In de eerste plaats de voorziene tijdsduur van vijf jaar en twee dagen. Daarmee wordt toekomstige besluitvorming op grond van de uitslag van het experiment over de huidige kabinetsperiode heen getild. Het experiment, overeengekomen in het regeerakkoord, heeft aldus geen enkele invloed op het te voeren "regeerbeleid" in de periode waarvoor het akkoord van kracht is.

2. Vreemder nog -en op maatschappelijke en morele gronden vrijwel onaanvaardbaar- is voorts dat de uitgenodigde deelnemende coffeeshops na een tijdsspanne van vijf jaar intensieve medewerking aan het experiment, gedurende zes maanden zullen worden terugverwezen naar het illegale circuit ter voorziening van hun achterdeur. Het betreffende circuit zal opgelucht de kans aangrijpen de langdurig verboden banden te herstellen en vervolgens te bestendigen.

3. Bevreemdend is ook dat niet voorzien wordt in een tussentijdse evaluatie. Significante indicaties, er op duidend dat beleidswijziging geboden zou zijn, kunnen niet tussentijds worden opgevolgd.

4. Grootste struikelpunt is echter de kleinschaligheid van het experiment. In slechts een zeer beperkt aantal gemeentes zal het experiment worden uitgevoerd. Zes à tien van de 103 gemeentes waar coffeeshops zijn gevestigd. Het resultaat van het experiment, hoe dit ook uit valt, zal daardoor geen wezenlijke indicatie kunnen geven van de eventuele mogelijkheid de grootschalige criminaliteit -landelijk tot bloei gekomen als gevolg van de “paradox van de achterdeur”- te verminderen.

5. Tenslotte: ook de aspecten van volksgezondheid kunnen met dit beperkte experiment niet zinnig worden onderzocht. Het bevorderen van de volksgezondheid zou echter, naar het oordeel van het VOC, een speerpunt van te voeren beleid moeten zijn.

Het VOC geeft de Commissie dan ook het advies in de beraadslagingen het volgende mee te nemen. Het betreft het in 2009 op verzoek van toenmalig minister Klink (VWS) door het RIVM uitgebrachte rapport inzake de relatieve maatschappelijke en medische schadelijkheid van diverse soorten drugs. Uit dit rapport valt te concluderen dat in de *ranking* alcohol en tabak op respectievelijk de derde en vierde plaats staan (na heroïne en crack), terwijl cannabis pas op de elfde plaats ten tonele verschijnt.

Derrick Bergman

Voorzitter stichting Verbond voor Opheffing van het Cannabisverbod

Mauro Picavet

Secretaris stichting Verbond voor Opheffing van het Cannabisverbod